

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **C. J.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, Odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem ul. 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MSK 23701/2011 ze dne 3.2.2011, v řízení o přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví rozsudku označenému rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2011, kterým žalovaný dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravněsprávních činností, vydané dne 4.11.2010 č.j. SMO/296305/10/DSČ/Mas sp. zn. SMO/105299/10/DSČ/29.

V žalobě zejména namítal, že správními orgány byl nedostatečně zjištěn a vyhodnocen skutkový stav. Poukazoval na to, že dopravní nehodu nezavinil, viníkem označil řidiče druhého vozu K. V. Poukazoval na to, že podle znaleckého posudku Ing. P. S. byla jako technicky nepřijatelná označena varianta uváděná K. V.,

avšak v dodatku k tomuto znaleckému posudku již tento znalec došel k naprosto rozdílnému závěru a popřel svůj předchozí závěr. Proto si nechal žalobce vypracovat další nezávislý znalecký posudek Ing. A. B., Ph.D., z něhož je jednoznačné, že vzhledem k úhlu střetu vozidel je zcela nemožné, aby k nehodě došlo tak, jak je v rozhodnutí uváděno. Žalobce v doplnění své žaloby zdůrazňoval, že dle úředního záznamu z místa nehody, který nebyl vyhotoven na místě, avšak nese datum 13.2.2010, je uveden svědek R., taxikář, který se údajně sám přihlásil na policii až více jak za týden – přesto je na straně 1 psáno, že „žádný svědek není“. Jako svědek údajné manipulace s vozidlem nebyl přizván známý řidiče V., jehož jméno nezná, ale byl svědkem popojetí z důvodů vypadlých klíčů do sněhové břečky. Setrval na tom, že vozidlo řízené V. mu nedalo přednost, přijíždělo z vedlejší ulice na hlavní ulici, avšak přesto byl uznán vinným ze spáchání přestupku. V této souvislosti poukazoval na obsah odvolání podaného proti rozhodnutí orgánu I. stupně. Uváděl dále, že v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně absentuje výčet provedených důkazů a úvah, na nichž je rozhodnutí postaveno a v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí řízení shrnuje provedené dokazování zcela nedostatečně. Žalobce též uvedl, že je nepochybné, že řidič Václavík jako účastník silničního provozu si počínal v rozporu se zákonem o provozu na pozemních komunikacích a zavinil tak střet vozidel. Namítal, že žalovaný napadené rozhodnutí nepřezkoumal v celém rozsahu, aniž by k nim a současně ani argumentům účastníka obsaženým v odvolání zaujal konkrétní stanovisko a zejména, aby zohlednil posudek vypracovaný Ing. B. Odvolací orgán nápravu nesjednal a vady neodstranil. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 5.9.2011 poukázal na to, že žalobce spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. l/ přestupkového zákona, jelikož 13.2.2010 v 19.40 hod. v Ostravě-Hrabůvce na ulici Dr. Martíňka ve směru jízdy od kruhového objezdu z ulice Horní k ulici Místecká na úrovni přejezdu tramvajového kolejiště, řídil osobní automobil zn. BMW 520 D, rz X, přejížděl z pravého jízdního pruhu do levého, čímž ohrozil a omezil řidiče K. V., jedoucího v levém jízdním pruhu v osobním automobilu zn. Ford C – Max, rz X. Došlo ke střetu a poškození vozidel. Tím žalobce porušil ust. § 12 odst. 5 zák.č. 361/2000 Sb. a byla mu uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.500,- Kč. Dále žalovaný uvedl, že dle ust. § 76 odst. 1 písm. h/ přestupkového zákona bylo zastaveno řízení o přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/, bod 8 přestupkového zákona a ust. § 22 odst. 1 písm. l/ téhož zákona vedené proti K. V., jehož se měl dopustit tím, že dne 13.2.2010 v 19.40 hod. v Ostravě-Hrabůvce řídil osobní automobil Ford C Max rz X a při přejezdu tramvajových kolejí na ul. Dr. Martíňka neměl respektovat svislé dopravní značení „Dej přednost v jízdě“ a nedat přednost v jízdě osobnímu automobilu BMW 520 D rz X, které po hlavní pozemní komunikaci – ul. Dr. Martíňka, ve směru od kruhového objezdu s ul. Horní k ul. Místecká, řídil C. J., a došlo ke střetu vozidel, neboť skutek, pro který se vede řízení, se nestal. K námitce žalobce, že žalovaný se nevypořádal s námitkou porušení povinnosti řidiče druhého vozidla, žalovaný uvedl, že odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud rozhodoval za splnění podmínek ust. § 51 řádu správního bez nařízení jednání. Napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1,2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) přezkoumal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 3.2.2011 č. j. MSK 23701/2011 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy ke dni 3.2.2011 (ust. § 75 soudního řádu správního). Zjistil:

- z rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 4.11.2010, že žalobce byl uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. l/ zákona o přestupcích, v příčinné souvislosti s porušením ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu – dne 13.2.2010, 13.2.2010 v 19.40 hod. v Ostravě-Hrabůvce na ulici Dr. Martíňka ve směru jízdy od kruhového objezdu z ulice Horní k ulici Místecká na úrovni přejezdu tramvajového kolejiště, řídil osobní automobil sn. BMW 520 D, rz X, přejížděl z pravého jízdního pruhu do levého, čímž ohrozil a omezil řidiče K. V., jedoucího v levém jízdním pruhu v osobním automobilu zn. Ford C – Max, rz X. Došlo ke střetu a poškození vozidel. Tím žalobce porušil ustanovení § 12 odst. 5 zák.č. 361/2000 Sb. a byla mu uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.500,- Kč. Dále žalovaný uvedl, že dle ust. § 76 odst. 1 písm. h/ přestupkového zákona bylo zastaveno řízení o přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/, bod 8 přestupkového zákona a ust. § 22 odst. 1 písm. l/ téhož zákona vedené proti K. V., jehož se měl dopustit tím, že dne 13.2.2010 v 19.40 hod. v Ostravě-Hrabůvce řídil osobní automobil Ford C Max rz X a při přejezdu tramvajových kolejí na ul. Dr. Martíňka neměl respektovat svislé dopravní značení „Dej přednost v jízdě“ a nedat přednost v jízdě osobnímu automobilu BMW 520 D rz X, které po hlavní pozemní komunikaci – ul. Dr. Martíňka, ve směru od kruhového objezdu s ul. Horní k ul. Místecká, řídil C. J., a došlo ke střetu vozidel, neboť skutek, pro který se vede řízení, se nestal;

- přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného ze dne 3.2.2011 č.j. MSK 23701/2011 - bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno, mj. s tím, že po zhodnocení celé věci neshledal krajský úřad podané odvolání důvodné. V odůvodnění uvedl, že k procesní stránce řízení před magistrátem ani náležitostem přezkoumávaného rozhodnutí nemá nadřízený správní orgán výhrady. Správní orgán I. stupně (dále jen Magistrát) zahájil řízení o přestupku řádným doručením písemného oznámení o zahájení řízení obviněnému. Současně nařídil konání ústního jednání, při kterém jako svědky vyslechl všechny osoby, které byly dopravní nehodě přítomny, jakož i další svědky. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem, magistrát usnesením rozhodl o ustanovení znalce k vypracování analýzy dopravní nehody. Obviněný využil možnosti vyjádřit se k provedeným důkazům a podkladům rozhodnutí, v závěru jednání pak vzal na

vědomí, že projednání věci je ukončeno a bude vydáno rozhodnutí, které bylo následně obviněnému řádně doručeno. Provedené dokazování i hodnocení důkazů magistrát zevrubně popsal v odůvodnění rozhodnutí, a to včetně závěrů, které lze mít na základě svědeckých výpovědí za prokázané. Magistrát rovněž samostatně hodnotil obsah znaleckého posudku, přičemž se neopomněl zabývat taktéž námitkami obviněného. Konstatoval, že námitka o nevypořádání se s důkazy je tedy neopodstatněná, přičemž je nutno poznamenat, že právní názor obviněného ani právní hodnocení věci magistrátem není důkazem. Z vypracovaného posudku Ing. P.S. plyne, že popis situace podle C. J. je technicky přijatelný a koresponduje se zjištěnými deformacemi a konečnými polohami vozidel zaznamenanými po nehodě. Naproti tomu popis nehodového děje podle K. V. je podle znalce technicky nepřijatelný a nekoresponduje s konečnými polohami vozidel po dopravní nehodě. Z pohledu zdejšího správního orgánu však tyto závěry nelze přijmout a opřít o něj posouzení zavinění. Důvodem je v první řadě to, že zatímco K.V. své vozidlo Ford ponechal v konečném postavení, obviněný C. J. své vozidlo BMW z místa střetu odstavil, což je právě ona důležitá skutečnost, která má vliv na správnost závěrů znaleckého zkoumání. Jestliže ustanovený znalec v úvodu popisu analýzy nehodového děje ozřejmil postup při vypracování analýzy nehodového děje s poukázáním na konečné polohy vozidel, pak vzhledem k přemístění automobilu BMW do jeho konečné polohy podélně k pravé krajnici znalec nemohl dospět k objektivním a správným závěrům (což také ostatně znalec sám přiznal v doplnění znaleckého posudku ze dne 18.10.2008, str. 18, odst. 3). Krajský úřad Moravskoslezského kraje neshledal tedy námitky obviněného C. J. důvodnými, proto v provedeném odvolacím řízení rozhodl tak, že přezkoumávané rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravy, č.j. SMO/296305/10/DSČ/Mas sp. zn. SMO/105299/10/DSČ/29 ze dne 4.11.2010 potvrdil a odvolání zamítl;

- ze záznamu o přijatém oznámení ze dne 13.2.2010, na místě dopravní nehody, že v 19.45 hod. oznámil žalobce, že došlo k dopravní nehodě dvou osobních vozidel;

- z výpovědi žalobce ze dne 2.6.2010 a 1.7.2010, že jel po hlavní komunikaci a v místě, kde je vozovka vedena jako jednosměrná a jsou vyznačeny dva jízdní pruhy, jel rychlostí asi 45-50 km/h, a v místě, kde na ni navazuje zleva přivaděč, jelo vozidlo Ford, které mu nedalo přednost a narazilo do jeho levého boku. Namítal, že místo dopravní nehody je zaznamenáno nesprávně. Se svým vozidlem nemanipuloval, pouze popojel asi 1 nebo 2 metry, aby mohl vyndat věci, které mu pod auto spadly. Výpovědi K. V. a R. R. označil za nepravdivé a navrhl vypracování znaleckého posudku;

- z výpovědi K. V., že řídil vozidlo Ford v pravém jízdním pruhu a od restaurace Venuše zahlédl vozidlo, které jelo pomalu v pravém jízdním pruhu. Mělo zapnutý ukazatel změny směru jízdy doleva. Předpokládal, že přejede přes koleje a pojedje nazpátek. Protože si myslel, že když BMW vyjelo od restaurace, tak si řidič zapomněl vypnout blinkr. Když byli za přejezdem, on už byl v levém jízdním pruhu, BMW jelo stále pomalu v pravém jízdním pruhu a v okamžiku, kdy se oba blížili ke sjezdu přes koleje z opačného směru, tak mu BMW těsně před autem vjel do cesty, jako by chtěl tím přejezdem přejet. Jelikož tam byl sníh a neměl kam uhnout, tak prudce brzdil,

otočil volant doleva, troubil a čekal náraz. Pak ho to odhodilo až na travnatý pás a otočilo ho o více jak 90 stupňů. Když vstoupil zpět, tak žalobce přeparkoval auto ke krajnici z místa střetu. V tom jela hlídka policie a ta zavolala policii vyšetřující dopravní nehody. Žalobce ještě třikrát popojel dozadu, i policie ho upozorňovala, že nesmí s autem hýbat. Informace o své osobě mu žalobce podal až po upozornění policie a protokol odmítl podepsat;

- z výpovědi svědka R. R. ze dne 1.7.2010, že viděl „buračku“, černé auto (BMW) narazilo do stříbrného auta (FORD). Jeho názor je, že černé auto chtělo odbočit a „netrefilo se do zatáčky“. Řidiče K. V. neznal;

- z výpovědi Jiřiny Novákové ze dne 1.7.2010, že jí telefonoval žalobce, řekl jí, že ho „sestřelilo“ auto v místě, kde je přivaděč nebo boční silnice, ostrá zatáčka, tam se přiřítlo auto a jeho řidič ho „srazil“;

- ze znaleckého posudku S. ze dne 27.7. 2010, že z nehodového děje vyplývá, že vozidlo FORD popisovaným střetem by nebylo uvedeno do levostranné rotace, aby řidič tohoto vozidla byl odhozen do konečné polohy, která je uvedena v plánu místa dopravní nehody. Z těchto důvodů výpověď řidiče vozidla FORD, co se týče směru jízdy před střetem, je z technického hlediska nepřijatelná. Řidič vozidla FORD C-Max a svědek R. R. ve své výpovědi uvádí, že řidič vozidla FORD jel v levém jízdním pruhu, dojížděl pomaleji jedoucí vozidlo BMW, které jeho v pravém jízdním pruhu, kdy toto vozidlo náhle vybočilo do levého jízdního pruhu a došlo ke střetu. Mechanismus nehodového děje popsáný ve spisovém materiálu řidičem vozidla FORD je technicky nepřijatelný a nekoresponduje s konečnými polohami vozidel po dopravní nehodě, které byly zaznamenány Policií ČR;

- z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 18.10.2010 vypracovaného Ing. S., že podle nově zjištěných skutečností, zvláště pak podle konečné polohy vozidla BMW, které je popsáno řidičem vozidla FORD, byla zpracována animace nehodového děje v závislosti na zjištěném poškození vozidla BMW a konečných polohách jak vozidla FORD, tak vozidla BMW. Vzhledem k tomu, že v době střetu vozidlo BMW muselo jet nižší rychlostí, než vozidlo FORD, které narazilo do jeho levých předních dveří, z technického hlediska je přijatelná varianta nehodového děje dle výpovědi řidiče vozidla FORD. Ve znaleckém posudku bylo uvažováno s nesprávnou konečnou polohou vozidla BMW (bylo uvažováno s polohou zakreslenou v plánu místa dopravní nehody – u pravého okraje vozovky) a z tohoto důvodu nebyla správně zpracována analýza nehodového děje;

- ze znaleckého posudku vypracovaného Ing. A. B., Ph.D. dne 1.12.2010, že varianta průběhu dopravní nehody podle žalobce je z technického hlediska přijatelná. Varianta průběhu dopravní nehody dle řidiče vozidla Ford V. je přijatelná pouze za předpokladu, že by se řidič vozidla BMW C. J. nesnažil před střetem odbočit vlevo. V daném místě nebylo odbočení vlevo možné. Z technického hlediska je nepřijatelné, aby ke střetu došlo, pokud by řidič J. pouze přejížděl z pravého do levého jízdního pruhu;

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 50 odst. 1 z.č. 500/2004 Sb. podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Dle § 51 odst. 1 z.č. 500/2004 Sb. k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecké posudky. Dle § 52 téhož zákona účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Podle § 4 zák. č. 361/2000 Sb. při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen

a) chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, 1) povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu,

b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, 5) vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,

Za přestupek lze uložit dle § 11 odst.1 z.č. 200/1990 Sb. tyto sankce:

- a) napomenutí,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) propadnutí věci.

Dle odst. 2, téhož ustanovení, sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Dle § 12 cit. zákona, odst. 1 při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích se přestupku proti bezpečnosti a plynulosti se přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis - zákon č 361 /2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Dle odst. 9 téhož ustanovení se pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. l).

Dle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu - přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy. Při souběžné jízdě umožní řidiči vozidel jedoucích v průběžném pruhu řidičům vozidel do tohoto pruhu přejíždějících z pruhu, který přestal být průběžným, vjet tak, aby se vozidla jedoucí v průběžném pruhu a vozidla do něho přejíždějící mohla řadit střídavě po jednom do jízdního proudu průběžného pruhu. Tam, kde se dva jízdní pruhy sbíhají v jeden, aniž by bylo zřejmé, který z nich je průběžný, nesmí řidič jedoucí v levém jízdním pruhu ohrozit řidiče jedoucího v pravém jízdním pruhu.

Rozhodování o zákonnosti napadeného aktu znamená při konkrétních žalobních námitkách směřujících do nedostatečně zjištěného skutkového stavu to, že soud v mezích žalobních bodů zkoumá, zda okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu, zda se tak stalo s použitím zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu a zda skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu.

Krajský soud vzal za prokázano, že žalobce se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. l/ zákona o přestupcích, v příčinné souvislosti s porušením ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu tím, že přejížděl z pravého jízdního pruhu do levého, Takto ohrozil a omezil řidiče dalšího vozidla, jedoucího v levém jízdním pruhu, čímž došlo ke střetu a poškození vozidel.

Je zřejmé, že druhé vozidlo zůstalo v konečném postavení po středu, kdežto žalobce ve svém vozidlem popojel. Dodatek ke znaleckému posudku zpracoval Ing. S. s ohledem na zjištěné stopy na vozidle BMW prokazující jak k nárazu došlo a s ohledem na to, že bylo prokázano, že žalobce po havárii nezanechal vozidlo v konečném postavení – z čehož vycházel při zpracovávání původního znaleckého posudku. Pokud pak jde o znalecký posudek znalce Ing. B., pak jeho závěr, že „není vlevo kam odbočit“ je pouze spekulativní – tento posudek tedy nevyvrátil závěry učiněné správními orgány na základě ostatních shora uvedených důkazů. Žalobce přešel ze svého pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu a nedodržel povinnost neohrozit a neomezit řidiče jedoucího v levém jízdním pruhu. Žalobce tedy porušil důležitou povinnost uloženou mu zákonem a ohrozil řidiče v jízdním pruhu, když do tohoto pruhu najížděl a způsobil střet vozidel, na nichž vznikla škoda asi 140 000 Kč. Nárazem vozidla Ford do vozidla žalobce došlo ke změně směru jeho jízdy. Vozidlo se vychýlilo a vjelo do přípojovacího jízdního pruhu, kde narazilo přední částí do sněhové bariéry.

Uložená sankce byla shledána za přiměřenou, když u žalobce je konstatován vysoký stupeň řidičské kázně při řízení motorových vozidel – je držitelem řidičského oprávnění od 29.9.1959 a k 27.4.2010 a v minulosti mu byla pouze jednou uložena bloková pokuta (dne 10.10.2007).

Rovněž výrok o povinnosti zaplatit náklady správního řízení byl shledán v souladu s vyhláškou č. 231/1996 Sb.

Krajský soud dospěl k závěru, že okruh skutečností, které v řízení měly být zjišťovány, byl zjištěn v postačujícím rozsahu a s použitím zákonných důkazních prostředků a způsobem, který neodporuje procesnímu předpisu. Skutkový stav, který správní orgány zjistily a na jehož základě poté odvolací správní orgán rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26. září 2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně